

хванѣ граденіе то на бѣлгарскій. Основний камѣкъ бѣше четвероугленѣ, издѣлбанѣ; въ него се тури едно орѣхово ковчеже, обвито съ олово да се не разваля; това ковчеже бѣше пѣлно съ разни отъ находящи-тѣ се тогава въ Цариградѣ пари и съ по единѣ листѣ отъ всички-тѣ издава-еми се въ онова врѣме въ тоя градѣ бѣлгарскі и други вѣстници и списания; тури се и една мѣдна плоча, въжѣ която бѣше издѣлбано слѣдующе-то: „Въ царство милости-вѣйнаго царя нашего султана Абдулъ-Меджида, бѣлгарскій народѣ; по всегдашно-то си желаніе да има свой на-роденѣ храмѣ въ Цариградѣ, слѣдѣ двѣ неуспѣшни на 1845 и 1847 л. прошения, най-сѣтне въ л. 1848. ходатайствомѣ единороднаго си княза самосскаго Стефана Богориди Котля-нина (който си за това подари мѣсто то на Фенерѣ при Балатѣ), сполучи да испроси отъ царска-та милость потрѣб-но-то позволеніе и на 1849 л. направи се тамѣ врѣменна цѣрквица во имя святаго архидиакона Стефана, и на срѣ-ща народенѣ каменѣ метохѣ. А въ лѣто 1859, като се ис-проси отъ царска-та милость новѣ високѣ ферманѣ за да се направи тамѣ же великолѣпенѣ триипостатний храмѣ Свѣтѣя Троици, Свѣтаго Стефана и Свѣ. Кирила и Методѣя, на 25 й Октомври, прилежаниемѣ церковнихѣ настоятелей г. г. Христа и Никола П. Тѣпчилецовѣ, Димитрія Ив. Ге-шоглу, Гавріѣла Крѣстѣйовича и Захарѣя Струмскаго, при цѣрковнаго епископа Илариона Макариополскаго, архитек-тора В. Г. Фоссати, положи се тѣржественно основний ка-мѣкъ храма отъ Князевича Николая Стефановичѣ Конаки Богориди, присѣтствиемѣ четерихѣ православнихѣ источ-нихѣ патриарховѣ: Константинопольскаго Кирила, Алексан-дрийскаго Калиника, Антиохійскаго Иеротея и Иерусалим-скаго Кирила; российскаго посланника княза Лобанова, сѣрбскаго представителя Милана Петровиновича и безчислен-наго народа бѣлгарскаго и инороднаго“. — Слѣдѣ туря-ние-то на основния камѣкъ, захвана се усилено работеніе и основи-тѣ се изградихѣ съ голѣми трудове и тежки раз-носки, защото почва-та, край море-то, не бѣше здрава, та трѣбваше да се вземѣтъ прѣдпазители мѣрки. Сѣбрани тѣ пари не стигѣхѣ дори за основи-тѣ, та братѣя-та Хри-сто и Никола Тѣпчилецовѣ съ Димитрѣ Ив. Гешовѣ, като по-видни между настоятели-тѣ, захванаха да даватѣ свои пари, съ надѣжда, че, като пристигнѣтъ парични помощи отъ